

ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΛ. ΜΠΑΡΠΑΣ
Δημοτικός Σύμβουλος
Δήμου Παλλήνης

Ο Ιωάννης Μπαρμπας έγινε πρόσφατα Δημοτικός Σύμβουλος στο Δήμο Παλλήνης αντικαθιστώντας παραιτηθέντα Σύμβουλο. Ο συγκεκριμένος Δήμος προήλθε από τη συνένωση των Δήμων Παλλήνης, Γέρακα και της Κοινότητας Ανθούσας. Έχει πληθυσμό 90.000 κατοίκους με μεγάλο αριθμό Ηπειρωτών, εκ των οποίων πολλοί είναι Ανταντίτες.

Τον συχαίρουμε και του ευχόμαστε να έχει μια πετυχημένη θητεία είτε ως Δημοτικός Σύμβουλος είτε από ανώτερη θέση, δηλ. αυτή του Αντιδημάρχου, κάτι το οποίο είναι εφικτό.

Εκείνοι που φεύγουν

Όσες φορές και αν έχουμε μαθητεύσει στο φιλοσοφικώς δουλεμένο... «όντως φοβερώνταν το τόν θανάτου μυστήριον», ο όρος «θάνατος», παρά την φυσικότητα του γεγονότος, παραμένει... «ύλη αδιόρακτη», για μας τους περιπεπόμενους. Και τούτο γιατί ο θάνατος, ως κάτι το ενδοχόμενο, με την έννοια

ΜΙΧΑΗΛ ΓΕΩΡΓ. ΧΑΡΟΣ
(Φιλολόγος – Λυκειάρχης)

του χωρισμού της ψυχής από του σώματος και όχι την μη-δενιστική θεώρησή του, είναι οδυνηρός. Ως γεγονός όμως είναι κορυφαία απώλεια. Είναι κατακλυσμός σκοταδιού, είναι «σημείο χωρίς επιστροφή». Είναι το «απόλυτο κακό», κατά την ομηρική ποίηση. Έτσι μία οδυνηρή θλίψη, συνδυασμένη με την σκέψη του σωματικού χωρισμού εκλεκτού και αγαπημένου φίλου, πλημμύρισε τον νου και την καρδιά μου, ανήμερα του εορτασμού του γενεσίου της Θεοτόκου (8-9-2015). Ήταν η ημέρα κατά την οποία ο Μιχαήλ Χάρος έγραψε την τελευταία του σελίδα και άρχισε το ταξίδι του... «εις γην εξ ης ελήφθη».

Ο Μιχαήλ Γεωργίου Χάρος γεννήθηκε το 1931 στα

Του Δημητρίου Κων. Ρίζου
Εφέτη επί τιμή

Αγναντα Άρτης. Ένα χωριό των θρυλικών Τζουμέρκων... με τα «φτενά» χωράφια κρατημένα σε πεζούλια και άτιαστές γίδες που γκρεμιούνται σε γκρεμούς. Αυτά είναι τα Τζουμερκοχώρια... «που τόσο καθαρία δε λάμπει η πούλια σ' άλλους ουρανούς». Αφού φοίτησε εκεί στο Δημοτικό Σχολείο και τις τέσσερες τάξεις του Οκτατάξιου Γυμνασίου Αγνάντων, το 1948 με την αναγκαστική φυγή, λόγω του λεγομένου «εμφυλίου πολέμου», των κατοίκων των ορεινών χωριών, ο Μιχαήλ Χάρος βρέθηκε στην Άρτα μαθητής του Γυμνασίου Αρρένων Άρτης, στο οποίο προσαρτήθηκε και το Γυμνάσιο Αγνάντων, από όπου και αποφοίτησε το 1950. Γεμάτος με όνειρα και προσδοκίες σπούδασε, τους χαλεπούς εκείνους καιρούς, παιδαγωγικά και φιλολογία. Έτσι ως διδάσκαλος διδασξε σε πολλά Δημοτικά σχολεία των Τζουμέρκων και ως καθηγητής φιλόλογος σε Γυμνάσια και Λύκεια του Νομού Άρτης και του Νομού Ιωαννίνων. Ακέραιος ο ίδιος επιβαλλόταν, με την συναρπαστική διδασκαλία του, με την άνεση και την αφηγηματική ικανότητά του. Με την παιδαγωγική ευρυσμθεία του διαμόρφωσε χαρακτήρες και άφησε παρακαθήκες. Έδωσε σωστές κατευθύνσεις και προσανατολισμούς σε πολλούς νέους, οι οποίοι φοίτησαν στα Σχολεία, στα οποία διδασξε και τα οποία διεύθυνε ο Μιχαήλ Χάρος. Και τούτο γιατί μπορούσε να διακρίνει το σημαντικό από το ασήμαντο. Αυτονομημένος από το «σύστημα» απέφευγε την άσκοπη φλυαρία, η

Συνέντευξη στο σελίδα 7

Συνέχεια στη σελίδα 7

**ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΤΗΣΙΑ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΑΓΝΑΝΤΙΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ**

Καλούνται

τα μέλη της Αδελφότητας Αγναντιών Αθηνών στην ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση στις 14 Φεβρουαρίου 2016, ημέρα Κυριακή και ώρα 10.00 π.μ., στα γραφεία της Αδελφότητας, Σοφοκλέους 33, 5ος όροφος, με τα παρακάτω θέματα Η/Δ:

- 1) Διοικητικός απολογισμός
- 2) Πρόγραμμα δράσης
- 3) Οικονομικός απολογισμός
- 4) Έκθεση Εξελεγκτικής Επιτροπής
- 5) Έκθεση πεπραγμένων
- 6) Εισηγήσεις - προτάσεις

Μετά το τέλος της Συνέλευσης θα καλωσορίσουμε τον καινούργιο χρόνο με την κοπή της κουλούρας με αλεύρι καλαμποκίστο από το χωριό και με μικρή δεξίωση που θα περιλαμβάνει τσιπούρα, τυρί, ελιές και άλλα μεζελλίκια, μιας και η Αδελφότητά μας δεν θα κάνει φέτος τον καθιερωμένο χορό της. Παρακαλούνται όλοι οι συγχωριανοί για την παρουσίασή τους στην εκδήλωση.

To Δ.Σ.

Τα Τζουμέρκα και ο φωτογράφος τους

Γράφει ο Χρίστος Α. Τούμπουρος

Για κάποιον που έχει μπουζουράσει με το μοιζύι του κάμπος χιλιόμετρα χαρτί για το Τζουμέρκο, όταν ζητάς με ανθρώπους -θεράποντες αθηναίους της τέχνης- γνώσιους, με μεράκι και στόφιο ταλέντο, είναι φυσικό να νιώθει υπέροχα και υπεύθυνα. Δεν μπορεί να παρουσιάσεις εύκολα έναν καλλιτέχνη που χωρίς καμιά σπουδή κατάφερε να αποτυπώσει με το

φακό του όλο το μεγαλείο των Τζουμέρκων, να εντυπώσει και να συμπηθεί στις εικόνες του το Τζουμέρκιώτικο τοπίο και την Τζουμέρκιώτικη χαρμονιά. Χαρές, τραγούδια, ήυπες, αγώνας και αγωνία των μπιστοίκων, φιλοχρηόρροια, δασόσκιατα ήμμερία και «αετών απόσκια», όλα αυτά περνούν από το διηθητικό φακό του Μαυροπούλου και μεταυσιώνονται σε όνα τέχνη.

“Όσα βουνά κι αν ανεβείτε, απ’ τις κορφές τους θ’ αγναντεύετε ... άλλες κορφές ψηλότερες... και στην κορυφή σαν φτάσετε στην καταψηληνη, πάλι θα καταλήβατε, πως βρίσκεστε κάτω απ’ τ’ άστρος”.

K. Παπαγιάννης

Συνέχεια στη σελίδα 7

ΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΧΡΟΝΙΑ

Με την ευκαιρία των Χριστουγέννων και του Νέου Έτους ευχόμαστε σε όλους τους όπου γης Αγγαντίτες υγεία, χαρά, προσωπική και οικογενειακή ευτυχία.

Ας γίνουν το νέο έτος όλες οι ευχές μας πραγματικότητα και ας αποκτήσουμε την ψυχική δύναμη να αντιμετωπίσουμε τις δύσκολες στιγμές της ζωής με θάρρος, δύναμη και αισιοδοξία.

To Δ.Σ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

• Η Μαρία Ασημακοπούλου, κόρη της Αναστασίας Αποστόλου Καπέλη, και ο σύζυγός της Πέτρος Παναγιώτου, στις 24 Σεπτεμβρίου, έφεραν στον κόσμο ένα υγιέστατο αγοράκι.

• Η Κων/να Ζιάβρα, κόρη του Περικλή και ο σύζυγός της Παναγιώτης Μανωλόπουλος, στις 6 Νοεμβρίου 2015, έφεραν στον κόσμο το πρώτο τους παιδί, ένα χαριτωμένο κοριτσάκι.

Ευχόμαστε να τους ζήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στις 5 Ιουλίου 2015 απεβίωσε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στην Άγναντα, η Αικατερίνη Παππά,

το γένος Ιω. Γεωργονίκου, συζ. Χρήστου, σε ηλικία 77 ετών.

• Στις 12 Οκτωβρίου απεβίωσε στην Άρτα και κηδεύτηκε

στην Άγναντα, ο Γεώργιος Κων. Παπαγιάννης, ετών 85.

• Στις 2 Νοεμβρίου απεβίωσε στα Ιωάννινα και κηδεύτηκε

στην Άγναντα, ο Ιωάννης Κων. Τσιμάντας, ετών 84.

• Στις 7 Νοεμβρίου απεβίωσε στα Ιωάννινα και κηδεύτηκε στην Άγναντα, ο Κων/νος Νικ.

Τάτσης, ετών 84.

• Στις 8 Νοεμβρίου απεβίωσε στα Ιωάννινα και κηδεύτηκε στην Άγναντα, η Μαγδαληνή

Παπαγιάννη κα Κων/νου, ετών 76.

• Στις 26 Νοεμβρίου απεβίωσε και κηδεύτηκε στην Άγναντα,

ο Γεώργιος Δ. Γεωργονίκος, ετών 88.

• Στις 10 Οκτωβρίου απεβίωσε και κηδεύτηκε στην Αθήνα, ο Πέτρος Μαξιμιλιανός, συζ. Ρούκας Βασ. Τσώλη, ετών 57.

• Στις 5 Νοεμβρίου απεβίωσε και κηδεύτηκε στην Αθήνα, ο

Βασίλειος Ευ. Ανδόνης, ετών 66.

• Στις 12 Οκτωβρίου απεβίωσε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στην Άγναντα στις 14 Οκτωβρίου, ο Κων/νος Ζιάβρας, ετών

97. Το 40ήμερο μνημόσυνο τελέστηκε στις 15 Νοεμβρίου στον ι.ν. Αγίας Σοφίας Ψυχικού.

• Στις 12 Δεκεμβρίου απεβίωσε στην Αθήνα και κηδεύτηκε την επομένη στο κοιμητήριο Αγίου Δημητρίου στην Άγναντα,

η Βασιλική Ζιάργκα (το γένος Κοντογιώργου), ετών 86.

• Στις 13 Νοεμβρίου απεβίωσε και κηδεύτηκε στην Αθήνα, η Σοφία Ν. Ανδόνη, ετών 95.

• Στις 27 Σεπτεμβρίου απεβίωσε και κηδεύτηκε στην Άρτα η Αικατερίνη Λάμπρου Νάτσου, αδερφή των Ανδρέα και Κων/νου Νάτσου, σε ηλικία 88 ετών.

• Αικατερίνη Κορδαλή. Τα στοιχεία έχουν δημοσιευτεί στο

προηγούμενο φύλλο.

• Βασίλειος Κ. Πριτσιθέλης.

Τα στοιχεία έχουν δημοσιευτεί στο προηγούμενο φύλλο.

• Στις 9 Νοεμβρίου απεβίωσε και κηδεύτηκε στην Αθήνα, ο Βασίλειος Απ. Σιαπάτης, ετών 70.

• Στις 16 Νοεμβρίου απεβίωσε και κηδεύτηκε στην Άρτα ο

Κων/νος Αθαν. Τσιμπίρης, ετών 89.

• Στις 3 Φεβρουαρίου απεβίωσε και κηδεύτηκε στα Ιωάννινα,

ο Γεώργιος Ντούβαλης, ετών 95.

• Στις 1 Δεκεμβρίου απεβίωσε και κηδεύτηκε στα Ιωάννινα ο Αθανάσιος Κεφάλας, συζ. Βασι-

ΤΖΟΥΜΕΡΚΙΩΤΙΚΟ ΜΟΙΡΟΛΟΪ

Εδώ δεν έχουμε χαρά ούτε και πανηγύρι. Εγώ τώρα συντάζομαι να πάω στον κάτω κόσμο. Ποιός έχει λόγο να μου πει και γράμμα να μου δώσει να στείλει χαιρετίσματα κάτω στους δικούς του. Πάτε σελώςτε τ' άλλογο και βάλτε καβαλάρη ίσως και βρει το χάροντα και τον γυρίσει πάλι. Ο χάρος δε χαρίζεται, χάρες αυτός δεν κάνει και όποιον θα πάρει το πρωί δεν τον γυρίσει πάλι.

Φώτης Γ. Πάνου

Νεκρολογίες

Κατ' αρχήν ξεκαθαρίζω:

Θα 'θελα να γράψω πολύ περισσότερα για αυτό το άτομο, αλλ'α αγαπητοί μου χωριανοί της μάνας μου, Ζωίτσας Παπά και για την οικονομία του χώρου και να μη σας κουράσω, θα περιοριστώ σ' αυτό που εγώ αισθάνομαι σημαντικότερα.

ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΜΟΥ ΣΤΕΛΛΙΤΣΑ, επειδή έτυχε να ζήσω από κοντά το μεγαλό σου «Γοηγο-θά», σαν νοσηλευτάκος του Γ. Ν. Άρτας και επειδή τα λόγια είναι πολύ λίγα για να εκφράσω τα συναισθήματά μου για τον ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ αποχωρισμό μας, έχω να πω λίγα λόγια.

Ήσουν, είσαι, και σαν παράδειγμα ήθους, ευγένειας, καλοσύνης, γενναιοδωρίας και αδαμάντινου χαρακτήρα.

Απλά σου εύχομαι καλό ταξίδι προς τον παράδεισο και μέσα στην ανείπωτη θλίψη μου «χαίρομαι» που εκεί θα

συναντήσεις τον «κολλητό σου» τον Παπάκιο το θείο μου.

Εγώ προσωπικά ως ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΕΚΑΣ θα σε θυμάμαι για πάντα, σαν φίλη σαν θεία, σαν γενναίο άνθρωπο και σαν ερωτευμένη (όχι ΕΡΩΤΙΚΗ). Υπάρχει διαφορά ανάμεσα στις δύο λέξεις.

Δυστυχώς τα πανέμορφα ΑΓΝΑΝΤΑ φτώχυναν. Νίκησε ο Δαβίδ το Γολιάθ.

ΣΤΕΛΛΙΤΣΑ σε αγάπησε και θα σε αγαπήει όλο το πανέμορφο χωριό

Σ ημαντική

Τ ήλεια

Ε ηεύθερο πουλί

Λ αμπερή

Λ ιοκαμμένη

Α διορεπείστατη.

Με τιμή μπροστά στο μεγαλείο της ψυχής σου

Ο νοσηλευτάκος

του Γ. Ν. Άρτας

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΕΚΑΣ

26-9-2015

☆☆☆

Ευάγγελος Σωτ. Μαυροπάνος

Πέθανε (2 Οκτωβρίου) στην Αθήνα ο χωριανός μας Ευάγγελος Σωτ. Μαυροπάνος, 94 ετών και κηδεύτηκε στην Άγναντα. Άνθρωπος δραστήριος και με αυξημένη κοινωνική συνείδηση. Στο χωριό όσο έμεινε ανέπτυξε εξαιρετική δράση ως Αντιπρόεδρος του Κοινοτικού Συμβουλίου. Αντί για νεκρολογία δημοσιεύω την επιστολή του που περιγράφει πώς το Κοινοτικό Συμβούλιο έλαβε την ιστορική απόφαση για την κατασκευή (1951) του Γυμνασίου ακού κτηρίου και με ποιο τρόπο υλοποίησαν αυτή την απόφαση.

Αγαπητέ Χρήστο

Ανταποκρινόμενος στην παράκληση να σας περιγράψω, όσα γνωρίζω για την ανέγερση και τη λειτουργία του διδασκλήριου του Γυμνασίου Αγνάντων, αν και οι δυνάμεις μου με έχουν εγκαταλείψει, θα προσπαθήσω με σύμμαχο τη μνήμη, που δεν με

πρόδωσε ακόμη και την αγάπη μου για το όμορφο χωριό μας, να καταθέσω μερικά στοιχεία που έζησα.

Θα αναφερθώ στην περίοδο 1951-62 και σε στοιχεία που συγκράτησα και ενέργησε στις οποίες συμμετείχα ως Κοινοτικός

Συνέχεια στη σελίδα 6

λικής (κόρη του Κων/νου και της Βούλας Καραμάνη).

• Απεβίωσε και κηδεύτηκε στην Αθήνα, η Ελένη Ευαγ. Αγόρου, ετών 51.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Ο Ιωάννης Χριστόδ. Φλούδας εις μνήμην του αδέλφου του φίλου ΧΡΙΣΤΟΥ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ ΠΑΠΑΚΙΤΣΟ συγγραφέα, ιστορικού, ποιητού, δοκιμογράφου, γνήσιου Αγναντίτη και Αλθινούτη Τζουμερκιώτη, προσφέρει 100 ευρώ στην εφημερίδα ΑΓΝΑΝΤΑ ΑΡ-

ΤΑΣ της οποίας ψυχή και πνεύμα υπήρξε ο μεταστάς.

Καλή ανάμνηση Χρήστο!

• Ο Περικλής Ζιάβρας στη μνήμη του πατέρα του Κων/νου, που απεβίωσε στις 12 Οκτωβρίου, πρόσφερε το ποσό των 100 ευρώ στην Αδελφότητα.

• Ο Ιωάννης Τσέκας στη μνήμη της πεθεράς του Αικατερίνης Παππά προσφέρει το ποσό των 50 ευρώ για τις ανάγκες της Αδελφότητας.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

• Η Γεωργία Γεωργούλα, κόρη του Σωτηρίου και της Ελένης, από τη Μυλία, πέτυχε στο Παιδαγωγικό τμήμα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

• Ο Κων/νος Κώστας του Βασίλειου και της Μαρίας, πέτυχε στο τμήμα Κοινωνιολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης.

Τους συχαίρουμε και τους ευχόμαστε καλές σπουδές.

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ

1. Στη στήλη «Κοινωνικά» δημοσιεύονται όσα γεγονότα υπονιπτουν στην αντίληψή μας και όσα μας γνωστοποιούν με επιστολές ή FAX οι ενδιαφερόμενοι.

2. Νεκρολογίες και φωτογραφίες των χωριανών μας που απεβίωσαν, δημοσιεύονται μόνο εφόσον μας αποστείλλονται από συγγενείς και φίλους αυτών.

ΤΖΟΥΜΕΡΚΙΩΤΙΚΑ - ΑΓΝΑΝΤΙΤΙΚΑ

Γράφει ο
Χρήστος Α. Τσούμπουρος

βάνετε.

Σας είναι σίγουρα γνωστό ότι από τον περασμένο Φεβρουάριο, όπου είχαμε το τραγικό συμβάν της κατάρρευσης του Ιστορικού Γεφυριού της Πλάκας, μέχρι και σήμερα έχει δρομολογηθεί μια τεράστια προσπάθεια για την αναστήλωση του γεφυριού.

Πρωτοπόροι στην προσπάθεια αυτή είναι το Υπουργείο Πολιτισμού, το Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο, η Περιφέρεια Ηπείρου ο Δήμος Βορείων Τζουμέρκων, το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας και τοπικοί φορείς. Μεταξύ των παραπάνω φορέων έχει υπογραφεί σχετική προγραμματική Σύμβαση, στην οποία περιγράφονται οι δράσεις που θα αναληφθούν και ο ρόλος κάθε φορέα, ώστε, σύμφωνα με το συμφωνηθέν χρονοδιάγραμμα, να επιτευχθεί ο μεγάλος στόχος της αναστήλωσης.

Είμαι βέβαιος ότι και εσείς, όπως και ο προκάτοχός σας Υπουργός κ. Ν. Ξυδάκης, θα θέσετε την προσπάθεια αυτή σε πρώτη προτεραιότητα.

Με εξαιρετική τιμή
Ιωάννης Α. Σεντελής,
Δήμαρχος Βορείων Τζουμέρκων

Τα τελευταία, όμως δημοσιεύματα έχουν ως εξής: «Το Υπουργείο έλασε νωρίς, όπως δείχνουν τα πράγματα, τη γέφυρα της Πλάκας και οι κορηγοί που ήταν έτοιμοι να διαθέσουν τα χρήματά τους για να συμβάλουν στην αναστήλωση του ιστορικού γεφυριού, είναι έτοιμοι να εγκαταλείψουν, λόγω της μεγάλης καθυστέρησης.

Ενάμιση μήνα, μετά την τελευταία συνάντηση που Περιφερειάρχη Ηπείρου Αλέκου Καχριμάνη με τον Υπουργό Αριστείδη Μπαλάτ και παρά τις δεσμεύσεις που είχαν αναληφθεί από τον δεύτερο, μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει απολύτως τίποτα.

Ούτε φωνή, ούτε ακρόαση...

Η τύχη δε της Επιτροπής Παρακολούθησης του έργου, αγνοείται, καθώς δεν συνεδρίασε καθόλου, παρότι προβλέπονταν να συνεχίζεται σε μηνιαία βάση, έχοντας την εποπτεία της πορείας των εργασιών αποκτάστας.

Παρότι λοιπόν η πρώτη φάση, των προπαρασκευαστικών εργασιών, οι οποίες έγιναν από την Περιφέρεια Ηπείρου και ιδιωτικές κατασκευαστικές εταιρίες, ολοκληρώθηκαν σε χρόνο ρεκόρ, δεν φαίνεται οι ρυθμοί αυτοί να έχουν συνέπεια.

Το κράτος των Αθηνών, για μία ακόμη φορά, δείχνει πελαγωγμένο και μάλλον ανήμπορο να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις που αναλαμβάνει.

Έτσι η εξαγγελία για ολοκλήρωση των εργασιών αποκτάστας εντός του 2016, μοιάζει πλέον ανέφικτη, ενώ το πιο ανησυχητικό είναι ότι ιδιώτες

που έχουν εκφράσει δημόσια την βούλησή της να συμβάλουν οικονομικά, είναι έτοιμοι να αποσύρουν το ενδιαφέρον. Κι αυτό γιατί δεν έχουν κανένα χρονοδιάγραμμα την ώρα που η οικονομική κρίση βαθαίνει και οι απαιτήσεις πολλαπλασιάζονται». Να δούμε...

☆☆☆

Εξαιρετική ήταν η εκδήλωση - γιορτή Τσίπουρου (Σάββατο 7 Νοεμβρίου) που διοργάνωσε ο Σύλλογος Φρασιωτών.

ΤΑ ΤΣΙΠΟΥΡΑ

Στα κλήματα βαριά τα ζουμέρα σταφύλια.

Ποτήρια της μοσκοβολιάς προσφέρουν το νεκτάρι. Της φτώχειας είναι ο θησαυρός, της ομορφιάς η ζήλια. Με χαμόγελο, γλέντι και χορό θα βγει το τσίπουρο. Έτσι, όπως ξέρουν να το βγάλουν οι Ηπειρώτες.

Η γιορτή αυτή καθιερώθηκε, χρόνια τώρα, και οι διοργανωτές με μεράκι ανταποκρίνονται επιτυχώς στις απαιτήσεις της εκδήλωσης. Ένα μεγάλο Μπράβο!

☆☆☆

Μια περιγραφή των Αγνάντων πριν από εκατόν δέκα χρόνια.

Σπυριδώνος Παγανέλλη, «Πάρεργα Φύλλα», Η Άρτα - Τα Τζουμέρκα, εκδ. 1905

Είναι εύχρηστος τὴν θέαν ἡ κώμη τῶν Ἀγνάντων, ἀπὸ δύο περὶ ἑξήκοντα συνωκιστὴν ἀποτελούμενη, καὶ διχοτομούμενη κατὰ μέσον ἀπὸ εὐρύ χάσμα, κατὰφυτον ἐνισχυτῶν, ζευγόμενων διὰ λιθίνης γεφύρας, καὶ εἰς τὸ βάθος τοῦ ὁποῦ κυλίσταται ῥεῖμα, μορφοῦμενη ἀπὸ τῶν πέτρων ῥεόντων, καὶ πρὸς τὰ βάθη κατὰρρέοντων ὕδατων. Ὑδρομυλὰι δουλεύουσιν ἐκεῖ, καὶ ζῖλινα πρωτογενῆ ἀξέστα καὶ χυθροειδῆ μηχανήματα, ἀρχαῖον ἀπλόητος, δι' ὧν κινεῖται, καὶ τὴν ἀπλόητος σκοποῦντα τῶν ἐντοσίων κελύων ὑψομύτων, ἐμπαύματα» δε καλούμενα ἐν τῷ τόπῳ. Τζουμέρκα.

Αὐτὰ τα μαντάνια τα κατασκεύασε -ιδίους ἐξόδοις- ο Κώστας Μαυροπάνος. Η κατασκευή τους είχε προκριχθεί παλιότερα, δημοπρατήθη-

καν, αλλά -δεν ξέρω γιατί- δεν κατασκευάστηκαν. Όπως και να έχει, όμως, το πράγμα γι' αυτό και για άλλα πολλά πρέπει να τον συχαρώμε τον Κώστα. Εύγε!

☆☆☆

Η προσφορά πρέπει να αναγνωρίζεται. Πίσω από τη λειτουργία της Αδελφότητας και την έκδοση της εφημερίδας είναι πολλοί αυτοί που προσφέρουν αγόγγυστα, διακριτικά και ουσιαστικά. Ένας απ' αυτούς είναι και ο Βαγγέλης Δ. Λεμονιάς.

Ο Βαγγέλης με τη σύζυγό του Νάννα

Ο Βαγγέλης γεννήθηκε τον Μάιο του 1976 στην Αθήνα. Το 1995 πέρασε στο τμήμα Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών από το οποίο αποφοίτησε τον Σεπτέμβριο του 1999. Το 2001 τελείωσε με άριστα τις μεταπτυχιακές του σπουδές στο Τμήμα Ηλ. Αυτοματισμού του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Στο μεταπτυχιακό γνώρισε και την σύζυγό του Τραϊανού Νάννα η οποία κατάγεται από Σέρρες και την Αλεξανδρούπολη, αλλά -το γνωρίζω καλά- βιωματικά είναι πολυταραφημένη στην Άγναντα. Έχουν δυο χαριτωμένα παιδιά, την Κωνσταντίνη και τον Δημήτρη. Ο Βαγγέλης το 2003 εντάχθηκε στο δυναμικό της COSMOTE και τα τελευταία 3 χρόνια είναι προϊστάμενος στο Τμήμα Παρακολούθησης Συστημάτων και Διαχείρισης Περιστατικών Ασφαλείας του Ομίλου ΟΤΕ. Το 2002 μαζί με τον Κώστα Παπακίτσο και τον Βαγγέλη Κοντογιώργιο έστησαν την 1η σελίδα της Αδελφότητας στο internet (www.agnanta.com.gr) και το 2013 δημιούργησαν τη σελίδα μας στο facebook (<https://www.facebook.com/agnanta.artas/>), στην οποία μπορούν οι συγχωριανοί μας να αναρτούν άρθρα και φωτογραφίες, αλλά και να διαβάζουν την 3-μηνιαία έκδοση της εφημερίδας.

Όλοι μας τον ευχαριστούμε θερμά για την προσφορά του.

☆☆☆

Όταν υπάρχει θέληση και μεράκι, τότε νομοτελειακά ακολουθεί η δημιουργία.

Εξαιρετική επιτυχία είχε ο χορός που διοργάνωσαν οι χωριανοί μας στο ΚΕΓΕ της Αγίας Παρασκευής.

Οι προετοιμασίες...

ής. Καταρχάς ο χώρος έχει διαμορφωθεί κατάλληλα με μεράκι και εξαιρετικό γούστο. Βέβαια όλη την αίσθηση τη στολίζουν οι φωτογραφίες του Κώστα Μαυροπάνου που εγγυώνται για το γούστο και την άρτια καλλιτεχνική υφή τους.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΓΝΑΝΤΙΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Γραφ. Σοφοκλέους 33 - Τ.Κ. 105 52 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. - Fax: 210-3313067

www.agnanta.com.gr

E-mail: info@agnanta.com.gr

Εκδότης: Χρήστος Γ. Χριστοδουλόπουλος
Πρόεδρος της Αδελφότητας
Κωδικός: 3734

Υπεύθυνος τυπογραφείου:

ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.

Γερανίου 7 - Αθήνα • Τηλ. - Fax: 212.52.38.107
E-mail: costas2l@yahoo.gr

Σοβαρά κι εύθυμα

Γράφει ο
Χάρης Ζάχος
Συντάχης Δάσκαλος
- Συγγραφέας

Κι εκεί που τα λέγαμε για τις αρρώστιες μας, με την κυρία Σπυριδούλα στη Σκέζα, να 'σου παρουσιάστηκαν τρεις άγγελοι απ' το πουθενά!

Παίρνουν στην κυρία Σπυριδούλα την βάζουν στην καρέκλα και αρχίζουν το έργο τους.

Πίεση, ζάχαρο, πυρετός, τρίψιμο στο σώμα στα χέρια, χάιδεμα στο κεφάλι.

Τσουτσουρώθηκε η γιαγιά κι εκεί που -όπως κατάλαβα- την είχε η πιάσει η απειλησία, λύθηκε η γλώσσα της, ήρθε το χαμόγελό της.

Τρεις άγγελοι να την περιποιούνται. Βοήθεια στο σπίτι. Θεσμός που ξεκίνησε την πρώτη Φλεβάρη του 2003. Οι «θεσμοί» δεν το κατάφεραν μέχρι σήμερα να τον καταργήσουν, αύριο ποιος ξέρει, όλα τα περιμένει.

Κουβέντιασα με τα κορίτσια και μου είπαν ότι έχουν να φροντίσουν 85 άτομα υπερήλικες από τους Μεθισσοργούς μέχρι τη Ράμια.

Ποιος να σου χτυπήσει την πόρτα; Ευτυχώς που ο θεσμός αυτός του Δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων,

Δημοτική ενότητα Αγνάντων με επιτυχία συνεχίζει το έργο της, Βοήθεια στο σπίτι.

Μοναχικοί άνθρωποι υπερήλικες περιμένουν τον ταχυδρόμο για την κουτσουρεμένη αγροτική σύνταξη και τα κορίτσια για να τους ρυθμίσουν την πίεση, το ζάχαρο, να πουν τον πόνο τους και πόσα φάρμακα και ποια να παίρνουν.

Σηκώνουν το μανίκι της γιαγιάς κι έτοιμο και το αντιγριπικό εμβόλιο.

Πως εγώ που τα είδα όλα αυτά, να μην γράψω νέντε λόγια, για τους αγγέλους από το πουθενά!!! Όλοι πληρωνώμαστε αλλιώς το κάτι παραπάνω πρέπει να το ήμε. Και ο Άγιος θέλει το κεράκι του! Παπά Ελένη, υπεύθυνη κοινωνική λειτουργός.

Βοήθεια στο σπίτι

Νταβθαντάνη Χαρίκλεια, νοσηλεύτρια. Κωστούλα Παρασκευή, οικογενειακή βοηθός. Τι να πω, μπράβο στα κορίτσια και να 'στε καλή και χαμογελαστά, η προσφορά σας ανεκτίμητη. Σε μας εδώ στην Αθήνα που ζούμε, δε μας χτυπάει κανένας την πόρτα παρά μόνο ο «αέρας». Φεύγοντας τα κορίτσια μας αποχαιρέτησαν. Γυρίζει η γιαγιά η Σπυριδούλα και μου λέει. Χαρίη', μόλις γίνω καλή θα πω στα κορίτσια να πάνε πάνω στα κονάκια να σκάψουν εκείνο το χωραφάκι, να βάθουν λίγα καθαμποκοφάσουλα, λίγα καμπαρόβινα, λίγες πατακούφες και λίγο τριφδάκι για τ' Μούσκα!! Τι ρες εσύ;

ΕΚΕΙ ΣΤ' ΑΠΟΣΚΙΑ ΤΟΥ... ΧΩΡΙΟΥ

Δηλωτή τετράδα

Παίζανε στο μικρό καφεπα-νοπωλείο του χωριού δηλω-τή τετράδα ο μπαρμπα-Βασί-λης, ο Αγοροφύλακας, παρέα με το Γιώργο κι ο Δάσκαλος παρέα με το Μάκκ.

Σε κάποια στιγμή δηλώ-νει δέκα με πολλή χαριτιά και άσους μαζί κόντρα στο ρήγα ο Δάσκαλος, ο Γιώργος χάνει την υπομονή του και «τσι-μπάει» και ο Μάκκς κάνει ξερή χτυπώ-ντας με δύ-ναμη το ρήγα πάνω στο χο-ντρό, ξύλινο τραπέζι του μα-γαζιού.

Ο μπαρμπα-Βασίλης αντι-δρώντας ήρεμα στην απρό-σμενη αυτή κίνηση του συ-μπαίχτη του, σηκώνει τα μάτια απ' τα χαρτιά, που κρατούσε στα χέρια του, κοιτάζει επίμο-να κατάματα το Γιώργο κι ατά-ραχος του λέει:

-Α, Γιώργο, πόσο κάνουν τα γυαλιά, που φοράς;

-Όσο θέλουν κάνουν. Τι σε νοιάζει εσένα και ρωτάς; Του απαντάει ενοχλημένος ο Γιώργος.

-Να, για να σου κόψω μια στη μούρη και να ξέρω πόσο θα πληρώσω!

Στο άκουσμα της τελευταί-ας φράσης, τόσο οι παίκτες, όσο κι όλοι οι άλλοι γύρω, που παρακολουθούσαν, ξε-σπασαν σε τρανταχτά γέλια.

Το παιχνίδι συνεχίστηκε και μετά από λίγα λεπτά μπαίνει στο κατάστημα η κυρία του Γιώργου.

-Καλησπέρα σας! Λέει σε όλους και κατευθύνει προς τον μπαρμπα-Σπύρο, τον καταστημα-τάρχη, για να ψωνίσει κάτι.

-Καλην-σπέρα, κυρα-Γιώργαίνα! Απα-νοτούν όλοι μαζί, σχεδόν μ' ένα στόμα, οι παρευρισκόμε-νοι, ανταποδίδοντάς της το χαίρετισμό.

Κι αμέσως μετά ο Δάσκα-λος:

-Ε, κυρα-Γιώργαίνα! Πώς τον έχεις μαθημένο έτσι το Γιώργο σου;

-Πώς τον έχω, κυρ- Δάσκα-λε;

-Να, όλο τσιμπάει!

Και η κυρα-Γιώργαίνα, που δεν ήξερε τι σημαίνει το «τσι-μπάει» στη χαρτοπαιχτική γλώσσα:

-Τι πονηρός είσαι, κυρ- Δάσκαλε! Τι πονηρός!

Γράφει ο
Γιάννης Κατσιγιώργος
Συνταξιούχος δάσκαλος

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΟΥ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ

Αν αναλογισθεί κανένας τα χρόνια που πέρασε η κοινω-νία του χθες με τα χρόνια του σήμερα, σίγουρα θα εντο-πίσει τεράστιες διαφορές. Προς το καλύτερο ή προς το χειρότερο;

Αυτό είναι το δίλημμα του μέλλοντος που πρέπει να μας προβληματίσει όλους μας. Προσπαθούμε με κάθε τρόπο να καλυτερέσουμε το βιοτικό μας επίπεδο, για μια ανετότερη ζωή για το σήμερα και το αύριο, αλλά δεν ξέρω αν με αυτόν τον τρόπο που λειτουργούμε είναι εφικτό; Και οι προσπάθειες που γί-νονται μέχρι σήμερα, και με τη βοήθεια της επιστήμης και της τεχνολογίας θα πιάσουν τόπο;

Γι' αυτό προβληματίζομαι και γράφω τα παρακάτω:

Φτιάξαμε πλατύστερους και ασφαλοστρωμένους δρό-μους αλλά δεν ξέρουμε πόν-δρομο να πάρουμε. Έχουμε μια κοινωνία μπερδεμένη.

Φτιάξαμε μεγαλύτερα σπίτια αλλά μικρότερες ο-ικογένειες (ο Πατροκοσμάς έλεγε στις διδασχές του μη φτιάχνετε μεγάλα σπίτια, λιάσες να φτιάχνετε) ήλθε η αλήθεια.

- Αγοράζουμε πολλά αγα-θά, αλλά πολλές φορές τα περισσότερα πάνε χαμένα. (Μια Κινέζικη παροιμία λέει: πόσο χειρότερα είναι στον κό-σμο και πόσα πουλιά πεινά-νε).

- Φτάσαμε στο Φεγγάρι αλλά δυσκολευόμαστε να περάσουμε απέναντι απ' το δρόμο να βοηθήσουμε έναν συνάνθρωπό μας που ίσως να έχει ανάγκη.

- Κατακτήσαμε το διάστη-μα αλλά χάσαμε τον δικό μας πλανήτη. (Πάλι Κινέζικη παροιμία: Τι μ' ενδιαφέρει

Γράφει ο **Δημ. Κούκος**

η απεραντοσύνη του σύμπα-ντος αφού τα παπούτσια μου είναι στενά;).

- Οι νέοι μας αποκούν πε-ρισσότερα πτυχία αλλά στο επάγγελμά τους δεν χρησι-μοποιούν κανένα ή σπάνια.

- Έχουμε πολλούς επιστή-μονες και ειδικούς που μπο-ρούν να λύσουν τα προβλή-ματα της εποχής, αλλά τα προβλήματα μένουν άλυτα και πολλαπλασιάζονται. Η θεωρία απ' την πράξη σίγου-ρα απέχει παρασάγγας.

- Αποκτήσαμε περισσό-τερες ανέσεις στη ζωή μας αλλά μειώσαμε τον χρόνο μας να τις απολαύσουμε.

- Προσθέσαμε χρόνια στη ζωή μας, αλλά όχι ζωή στα χρόνια μας. Μας τρώει καθη-μερινά το άγχος και η αβε-βαιότητα.

- Τα σπίτια μας παλαιά ήταν ξεκλειδωτά και ανοι-χτές οι πόρτες για όλους, σήμερα διπλωπαρμένα, με συναγερμό και το λυκόσκυλο στην αυλή.

- Σήμερα δεν γνωρίζουμε ποιος μένει στο διπλανό δι-αμέρισμα ή στο πάνω ή στο κάτω όροφο. Είμαστε εντε-λώς αδιάφοροι, οι παλιοί

έλεγαν ο Θεός και ο γείτο-νας.

- Θέλουμε να πλουτίσουμε αν είναι δυνατόν και σε μία νύχτα, και πολλές φορές εις βάρος των άλλων. Μας δη-μιούργησαν απρόσωπες ΟΕ ΣΟΕ Εταιρείες με νόμιμο κλέ-ψιμο. Χάσαμε την προσωπι-κότητα μας και τις ανθρωπι-νες σχέσεις.

- Μάθαμε με λιγότερη δου-λειά αλλά να αποκτάμε πε-ρισσότερα αγαθά. Η απλη-στία στο αποκορύφωμα.

- Έχουμε περισσότερα τρό-φιμα αλλά χειρότερη διατρο-φή.

- Εξασφαλίσαμε τα του ζην αλλά δεν μάθαμε να ζούμε.

- Μαγειρεύαμε για όλη τη φαμίλια σε μια κατσαρόλα και τρώγαμε πολλές φορές μ' ένα κουτάλι όλοι, σήμερα το κύριο γεύμα είναι Fast Found (πακέτο) απ' το ντελίβερι.

- Παλαιά ο κοσμάκης ανα-ρχος ών, έκανε κουβέντα να βρει ένα μεροκάματο για να ζήσει, για τα αναγκαία του, σήμερα η κουβέντα γίνεται στις παρέες γιατί μου μειώ-σανε τη σύνταξη ή τον μισθό μου. Δυστυχώς να είναι και αυτό ένα από τα παράδοξα των ημερών μας, ο καθένας κοιτάει και τον εαυτούλη του.

Αγαπητοί μου αναγνώστες ο καθένας μας αν αναλογι-σθεί την κοινωνία του χθες και του σήμερα σίγουρα θα βρει και άλλες σοβαρές δι-αφορές. Αυτά που γράφω παραπάνω είναι προσωπικές μου απόψεις. Λέω και πάλι οι προσπάθειες όλων μας να έχουν έναν κοινό στόχο τη βελτίωση της κοινωνίας, γιατί όπως λέγεται η Ιστορία επαναλαμβάνεται και οι ΚΑΙ-ΡΟΙ ΟΥ ΜΕΝΕΤΟΙ.

Ιωάννινα ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2015

Σπυριδούλα Χρ. Παπαθεοδώρου Διευθύντρια

Σαλαμάνγκα 2, 45.332 - Ιωάννινα
Τηλ.: 26510-28008 Fax: 26510-76200
Κιν.: 6932-190770 • email: roulapa@hol.gr

Στη μνήμη του Χρήστου Αρ. Παπακίτσου

Σεπτέμβριο μήνα έφυγε για την αήλιη ζωή ο Χρήστος Αρ. Παπακίτσος, ένας άνθρωπος που αγαπούσε τα Τζουμέρκα και τους ανθρώπους τους και για τούτο ανέβησε τη ζωή του στην έρευνα, τη μελέτη και τη διάσωση των πολυτίμων κοιτασμάτων του πολιτισμού αυτής της ορεινής πατρίδας. Οι ιστορικές και λαογραφικές μελέτες του, τα δοκίμια, τα αφηγήματα, τα λογοτεχνικά του κείμενα, έχουν ως θεματική τους τον κόσμο των Τζουμέρκων, της Ηπείρου, της ελληνικής περιφέρειας εν γένει.

Ο Χρήστος Παπακίτσος συγκεντρώνει τα χαρακτηριστικά του ανθρώπου εκείνου, ο οποίος αφιερώνει όχι μόνον στοχασμό αλλά κυρίως χρόνο, δράση και δυνάμεις για να φανεί χρήσιμος στον τόπο του.

Στις γενικές συνελεύσεις της ΙΛΕΤ ήταν πάντα παρών με άποψη για τα δρώμενα της και ρεαλιστικές προτάσεις περί του πρακτέου υπερβαίνοντας την άγνοια και μεμψίμοιρη κριτική. Ο Χ.Π. υπήρξε μαχητής της ζωής. Εξ ενεργού πολίτης συμμετείχε σε κοινωνικούς, συνδικαλιστικούς και πολιτικούς αγώνες. Ως εργάτης του πνεύματος και γρηγορούσα συνείδηση είχε επιβλέξει το μετερίζι της συγγραφής κρατώντας «πάντα ανοικτά, πάντα άγρυπνα τα μάτια της ψυχής του» για να προσφέρει στον πολιτισμό των Τζουμέρκων.

Συμμεριζόμενος την άποψη του Οδυσσέα Ελύτη: «μόναχη έγνοια η γλώσσα μου στις αμμουδιές του Ομήρου», ο Χ.Π. προέβη στη συλλογή και διαφύλαξη γλωσσικού υλικού της περιοχής των Τζουμέρκων, το οποίο περιέλαβε στο βιβλίο του «Από τη Τζουμερική στη λαϊκή μας παράδοση» 2006. Ο Χ.Π. δεν ήταν μόνο συγγραφέας και συνειδητοποιημένος πολίτης αλλά ήταν κυρίως ένας ευαίσθητος και καλλιεργημένος

άνθρωπος, ένας λιβανένος στο ήθος που με την ευγένειά του, τη σύνεση, το απέραντο προς τους συνεργάτες του, προωθούσε το κοινό καλό και δημιουργούσε άριστες συνθήκες για συνεργασία. Δεν θα ξεχάσει ποτέ τον ενθαρρυντικό λόγο που μου απεύθυνε, όταν μελέτησε τα γραφόμενά μου: «Ευτυχώς που στην ΙΛΕΤ έχουμε και έναν ποιμένα για να καταγράφει τη νομαδική ζωή δίχως μύθους και ωραιολοιπίσεις. Πολλοί από μας είχαμε την εντύπωση πως η ποιμενική ζωή είναι φλογέρα, όμορφες βοσκοπούλες και ψηλές ρακούλες».

Ο Κώστας Μαργώνης, ο πρώην πρόεδρος της Ιστορικής και Λαογραφικής Εταιρείας, ο οποίος ασχολήθηκε με το έργο του Χ.Π., επισημαίνει: «Η αλήθεια είναι ότι ο Χ.Π. αγαπά αυτό που κάνει, αφοσιώνεται στη μελέτη της Τζουμερικής παράδοσης και δεν παύει να σπληνιεύει, βλέμμα του ανθρώπου που νοιάζεται για τον τόπο του... Η προσωπικότητα του ανθρώπου διδάσκει από μόνη της. Όποιος γνώρισε τον Χ.Π., το διαπίστωσε η αγάπη για τη μικρή ορεινή πατρίδα, ο γνήσιος ομνισμός του, η ζωντανή αίσθηση των πραγμάτων περνούν ανεμπόδιστα στην κουβέντα με τους φίλους, στη χειρονομία, στον στίχο».

Ο Χρήστος Αρ. Παπακίτσος με την κοινωνική, πνευματική, ανθρωπιστική και συγγραφική του δραστηριότητα αφήνει ανεξίτηλα τα ίχνη του στα πολιτιστικά και στα ανθρώπινα πράγματα των Τζουμέρκων, της Ηπείρου, της πατρίδας μας ευρύτερα. Η αποστολή του ως υπεύθυνου τέκνου της Τζουμερικής κοινωνίας και της αποδοχής της δεσφαιρίας.

Αιώνια του η μνήμη και αξιο προς μίμηση το ήθος του.

Νίκος Β. Καρατζένης
Φιλόλογος

Την ημέρα επίσκεψης του πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα στην Άρτα, κατά της διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας του Σεπτεμβρίου, διακρίνουμε τον συγχωριανό μας Σπύρο Κοντογιώργιο, ένθερμο υποστηρικτή του Αλέξη Τσίπρα, με υψωμένο χέρι πίσω του. Να σημειώσουμε ότι ήρθε αποκλειστικά από την Ολλανδία, όπου διαμένει μόνη, για να στηρίξει τον Αλέξη Τσίπρα.

Το περίφημο μονότοξο γεφύρι της Πλάκας (Τζουμέρκα) και αφορμή και για κάτι άλλο φοβερό: Το παιδομάζωμα

Έπεσε με τις φοβερές βροχές, Φεβρουάριος 2015, το μοναδικό μονότοξο γεφύρι μας. Ως παιδικά πέρασα πάνω του πάρα πολλές φορές, κοιτάζοντας με δέος το φοβερό σκίσιμο των βουνών, απ' όπου κατέβαινε. Χωρίς γεφύρια - έργο πολύ δύσκολο - οι κατατρεγμένοι από βάρβαρους κατακτητές κάτοικοι των βουνών δεν θα μπορούσαν να ζήσουν...

Στο βιβλίο «Το γεφύρι του Ντρίνα» ο Ίβο Αντρίτς (Γιουγκοσλάβος, γεννήθηκε το 1892, Νόμπελ Λογοτεχνίας 1961) έχει την ιστορία του γεφυριού, πραγματικά φοβερή. Ο Ντρίνα εκβάλλει στην Αδριατική θάλασσα.

Τουρκοκρατία στη Βαλκανική Χερσόνησο.

Το σημείο εκείνο υπήρχε μια περαταρία (κορμοί δέντρων ενωμένοι, ένας περατάρης μόνιμος σε μια καλύβα στην όχθη). Τουρκοκρατία... Με τον πιο φρικτό φόρο δουλείας διεθνώς και παγκοσμίως: Το παιδομάζωμα: Οι Τούρκοι, μ' ένα στρατιωτικό απόσπασμα, έπαιρναν με τη σειρά τα χωριά και μάζευαν τ' αγόρια από έξι μέχρι δέκα χρονών.

Τα αγόρια, μέσα σε κούνια φορτωμένα σε ζώα, μπαλινισμένα απ' το κλάμα, να τα κουβαλάνε οι Τούρκοι για τους στρατώνες της Ανατολίας... Να μάθουν Τούρκα, να γίνουν Μουσουλμάνοι. Να έχουν επάγγελμα τον στρατό και τον πόλεμο. Να μην παντρεύονται, να μην έχουν οικογένεια... Έτσι γίνονταν οι φοβεροί γενίτσαροι.

Και οι μαννάδες τους;

Ουρλιάζοντας, σπαράζοντας, ακολουθούσαν μέσα από το δάσος παράπλευρα από το δρόμο - γιατί οι Τούρκοι τις μαστιγώναν - έτρεχαν οι μαννάδες μέσα από τα δέντρα και φώναζαν:

«Παιδί μου ου ου... Παιδί μου ου ου... Μην ξεχάσεις ότι είσαι Χριστιανόπουλο... Μην ξεχάσεις τ' αδέφια σου και τη Μαννούλα σου... Να φας το

Γράφει η
Αγγελική Ζολώτα
Καθηγήτρια - φιλόλογος

φαγάκι που σου έδωσα... Παιδί μου ου ου...».

Κάποτε ένα από τα παιδιά εκείνα - λέει ο Ίβο Αντρίτς - οχτώ χρονών περίπου, βλέποντας τη μάννα του να τραβάει τα μαλλιά, να μαδάει τα μαγουλά της, να χτυπιέται, και το παιδάκι πάνω στην περαταρία για την απέναντι όχθη μαζί με τους Τούρκους, ένιωσε ένα φοβερό σφάχτη στην καρδιά... Πέρασαν τα χρόνια, το παιδί γενίτσαρος, ξεχώρισε για τα πνευματικά του χαρίσματα... Πήρε αξιώματα, γέρας, έγινε Βεζίρης του Σουλτάνου στην Κωνσταντινούπολη. Και από καιρό σε καιρό ένιωσε ένα ταίπημα, έναν πόνο στην καρδιά, που με τα χρόνια δυνάμωνε, γιατί μέσα του θυμόταν πάντοτε εκείνον τον οδυρμό, θυμόταν ήξερε από τον άρπαγμα των Τούρκων.

«Θα φροντίσω...» σκέφτηκε, «να στηθεί γεφύρι στο σημείο εκείνο, όπου εγώ πάνω στην περαταρία, με τόσα άλλα παιδάκια και οι Τούρκοι με τα μαστίγια... και η μάννα μου πίσω μου απέναντι να ουρλιάζει, να δέρνεται... Ίσως έτσι μαλακώσει ο πόνος μου...».

Και με διάφορα επιχειρήματα έπεισε τον Σουλτάνο, και το γεφύρι - με πολλά τόξα, δύσκολο, μεγάλο - τελικά χτίστηκε.

Τα γράφω αυτά, ίσως γιατί ήθελα να μιλήσω για το βιβλίο αυτό - πώς χτιζόταν ένα γεφύρι - που με συγκλόνισε τότε που το διάβασα... Ίσως ακόμα, γιατί είμαι ισόβια και βαθιά απαρνηγμένη για τη θεοπικρή τύχη του Ελληνισμού να πατηθεί από εκείνη τη μαυροκρίτρινη βαρβαρότητα... που ξεκίνησε από τη μακρινή Ασία και έφτασε και εγκαταστάθηκε, καίγοντας και σφάζοντας και αρπάζοντας και τα παιδάκια - στα προαιώνια ελληνικά χώματα...

(Αν σαν ένας αποκαμεισμένος στο πεθαμένο παια μονότοξο γεφύρι της Πλάκας - Τζουμέρκα, η ιδιαίτερη πατρίδα μου).

ΤΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Γράφει ο ΔΗΜ. ΚΟΥΚΟΣ

από το τραπέζι, χωρίς να καταλάβει ο Χάρος και σβήνει το όνομά του από πρώτος που ήταν και το γράφι στο τέλος της λίστας.

Τελειώνοντας τα τσιπούρα και το χορό του λέει ο Χάρος: Εσύ φαίνεσαι για καλός άνθρωπος, αλλά και

εγώ δεν μπορώ να κάνω διαφορετικά, κάποιον πρέπει να πάω πάνω. Το μόνο που μπορώ εγώ από μόνος μου να τρενάρω λίγο την παραμονή σου να πάρω από τον πάτο της λίστας.

Υ.Γ. (Δυστυχώς τον βρήκε πάλι πρώτον - δεν κάνει χάρες ο Χάρος ούτε φίλος πάντως).

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΛΑΡΙΣΑΪΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΟΔΟΣ: ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 115,
ΑΘΗΝΑ, Τ.Κ. 11472
(τηλ. 210-3620700, 6948558112)

Το Δ.Σ. της Εταιρείας «Λαρισαϊκών Μελετών», σας εκφράζει την βαθιά θλίψη της για την απώλεια του αγαπητού μας Χρήστου Αριστείδη Παπακίτσου, εκλεκτού πνευματικού τέκνου των Αγναντων, λογοτέχνη, ποιητού, λαογράφου, ιστοριογράφου, εραστή της Τζουμερικήτικης παράδοσης, και φίλου της εταιρείας μας. Η πλούσια πνευματική προσφορά του, η κοινωνική, συνδικαλιστική, και δημοσιογραφική δραστηριότητα του αποτελούν μία αξιόλογη συμβολή στη Τζουμερικήτικη, και γενικότερα στην νεοελληνική γραμματεία.

Η μνήμη του ας είναι αειθαλής. Θερμά συλλυπητήρια.

Κοινοποίηση: ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΓΝΑΝΤΑ
Οδός: Σοφοκλέους 33, 5^{ος} όροφος
Τ.Κ. 10552

Για το Δ.Σ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Δρ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡ. ΣΤΑΜΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
Γ. ΖΗΜΙΑΝΙΤΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ
ΠΝΕΥΜΟΝΟΛΟΓΟΣ
ΦΥΜΑΤΙΟΛΟΓΟΣ
(Ειδικευθείς στο ΠΠΝ Ιωαννίνων)

ΝΟΥΣΙΑ ΛΑΜΠΡΙΝΗ

Ορλάνδου 4 - Άρτα (ΕΝΑΝΤΙ ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΗΣΣΑΣ)
τηλ. 26810 22144 κιν. 694 600.2861

Νεκρολογίες

Συνέχεια από τη σελίδα 2

Σύμβουλος – Αντι-
πρόεδρος της Κοινότητας.

Στο διάστημα αυτό το Γυμνάσιο Αγνάντων λειτουργούσε με τρομερές ελλείψεις σε διδακτικό προσωπικό, γιατί οι συνθήκες διαβίωσης ήταν δύσκολες και παράλληλα δεν υπήρχε διδακτήριο και θεωρούνταν από τους καθηγητές πειθαρχικός ουλαμός και υπήρχε μεγάλος κίνδυνος καταργήσεως αυτού.

Μηροστό στη δύσκολη αυτή κατάσταση το χωριό μας δεν έμεινε με σταυρωμένα χέρια. Σύσσωμοι οι κάτοικοι προσπάθησαν στις εξής ενέργειες:

1. Οι γονείς και οι κηδεμόνες των μαθητών του Γυμνασίου ίδρυσαν σύλλογο με σκοπό τη νόμιμη εκπροσώπηση και συγκέντρωση χρημάτων από εισφορές μαθητών και άλλες πηγές για την πρόσληψη αδιόριστων καθηγητών.

2. Η Κοινότητα προσπάθησε με κάθε τρόπο να εξοικονομήσει χρήματα για την πρόσληψη καθηγητών, παρά τον μηδενικό προϋπολογισμό της.

Στην πρώτη (1η) Συνεδρίαση μετά τις εκλογές που συνήλθαν οι εκλεγέντες Κοινοτικοί Σύμβουλοι για τη συγκρότησή τους σε σώμα και αρμοδιοτήτων αποφάσισαν ομόφωνα το διορισμό επιστημονικής επιτροπής (επιτροπής προμηθειών, παραλαβής, διανομής και διαχείρισης) των χορηγουμένων τροφίμων (λαδεύρου, γάλακτος, ζάχαρης, ρυζιού κ.λπ.) αποτελούμενης από τους εξής:

Μαυροπάνο Ευάγγελο, Αντιπρόεδρο της Κοινότητας ως Πρόεδρο

Βρόντο Κωνσταντίνο, Διευθυντή του Δημ. Σχολείου ως Γραμματέα

Χακιά Δημήτριο, Ιερέα, εφημέριο Αγνάντων ως Μέλος
Ευταξία Γεωργίου, έμπορο ως Μέλος
Μπατσούκα Κωνσταντίνο, Βιβλιοπώλη ως Μέλος

Η επιτροπή αυτή δραστηριοποιήθηκε αμέσως και παράλληλα προς τον σκοπό της και τα καθήκοντά της έκανε μεγάλο αγώνα να ανακουφίσει τους υπηρετούντες καθηγητές και να εξοικονομήσει χρήματα για την ενίσχυση του Ταμείου Προσλήψεως Καθηγητών.

3. Το 1950-51 η Κοινότητα αποφάσισε την ανέγερση του Γυμνασίου στα θεμέλια του ιερού ναού του Αγίου Γεωργίου. (Ο ναός του Αγ. Γεωργίου θεμελιώθηκε το 1940 και σταμάτησε λόγω πολέμου). Προς τον σκοπόν αυτόν το Κοινοτικό Συμβούλιο διόρισε Ερανική Επιτροπή ανεγέρσεως του Διδασκτηρίου του Γυμνασίου, η οποία καθόρισε την εισφορά βάσει των δυνατοτήτων κάθε οικογένειας σε χρήματα ή προσωπική εργασία ή οικοδομικά υλικά. Έτσι το χωριό μας έγινε ένα εργοτάξιο και σε διάστημα ολιγότερον από ένα (1) έτος αποπερατώθηκε το ισόγειο με τρεις (3) έτοιμες αίθουσες διδασκαλίας.

Στο στάδιο αυτό των εργασιών η Κοινότητα με απόφασή της χορήγησε το κτίριο στη Σχολική Εφορεία του Γυμνασίου για να είναι δυνατή η χρηματοδότηση από το Δημόσιο. Δεν γνωρίζω όμως αν χρηματοδοτήθηκε και με ποιο χρηματικό ποσό. Αυτό πρέπει να φαίνεται στα βιβλία πρακτικών και εσόδων της Σχολικής Εφορείας του Γυμνασίου.

4. Έπειτα από ενέργειες της Ερανικής Επιτροπής και λοιπών παραγόντων μας χορηγήθηκε σεβαστή ποσότητα τοιμέντου και σιδήρου για την αποπεράτωση του Γυμνασίου, που παρέλαβε στον Πειραιά και τα μετέφερε με καρόβι στο λιμάνι του Μενιδίου Άρτας ο αειμνήστος Ιερέας Αθανάσιος Πρωτοβέλης (Παπα-Σπύρος). Στη συνέχεια ανέλαβε ο αειμνήστος Βασίλειος Κολιάς και ο Δημήτριος Σ. Μαυροπάνος και τα μετέφεραν με στρατιωτικά αυτοκίνητα στο Καζέτζι Ιωαννίνων και από εκεί τα μετέφεραν οι αγωγιμάδες του χωριού μας στα Άγναντα χωρίς να δεχθούν πληρωμή.

5. Το 1962 κατόπιν ενεργειών των αειμνήστων χωριανών μας Μιχαήλ Τούμπουρου, Προέδρου της Κοινότητας Αγνάντων, του Χρίστου Μπουνιάκου, Διευθυντή του Γυμνασίου και με τη συμπαράσταση του Γενικού Επιθεωρητή Μέσης Εκπαίδευσης ιδρύθηκε το Γυμνασιακό Οικτροφείο Αγνάντων και λειτουργήσε το 1963/4, το οποίο εξασφάλισε το φαγητό των μαθητών και λύθηκε το πρόβλημα του φαγητού των καθηγητών και έτσι έγινε το Γυμνάσιο Αγνάντων πόλος έλξης για τους καθηγητές αντί πειθαρχικού ουλαμού. (...)

Αυτά τα ήγια στοιχεία γνωρίζω τα οποία καταθέτω και είναι ίσως αρκετά για να συνειδητοποιήσουμε τους μεγάλους αγώνες και θυσιές που έκανε το χωριό μας στα δύσκολα εκείνα χρόνια για τη διατήρηση και λειτουργία του Γυμνασίου Αγνάντων, του μοναδικού της περιοχής, στο οποίο μαθητεύσαν και απέκτησαν τις βασικές γνώσεις για τη περαιτέρω σπουδές οι σημερινές χιλιάδες επιστημόνων, διακεκριμένων δημοσίων υπαλλήλων και καταξιωμένων επιχειρηματιών τους οποίους καμαρώνουμε και ο τόπος μας περήμενη την αναγνώριση και το σεβασμό της προφοράς του καθώς και την ανταπόδοση. Αθήνα 30 Νοεμβρίου 2007.

Με εκτίμηση
Ευάγγελος Μαυροπάνος

☆☆☆

Αφιερωμένο στο συγχωριανό μας δόσκαλο, Κώστα Τάτση, που μας άφησε για τόπους άγνωστους...

Δάσκαλε εμπρός μη σταματάς,
μη σε πτούν οι συμπληγάδες κι οι χειμώνες
δεν είναι ό,τι κι ό,τι αυτό που παίπας
χρόνια και χρόνια τώρα ψυχές φωταγωγούσες.

Τάισες τις ψυχές ψωμί απ' αγάπη,
πότισες τις καρδιές παιδιών μ' αξίες,
φύτεψες στο μυαλό ιδανικά αιώνα,
γέμισες φως τα μάτια τους,
τον κόσμο ν' αντικρίζουν φωτεινό.

Στράγγισες απ' τις καρδιές τους τις κακίες,
τους δίδαξες τα μίση να μισήσουν,
να υψώνουν λήθαρο τους την αγάπη.
Χρώμα τους χάρισες να ζωγραφίσουν
αληθινά τα όνειρα της κάθε ουτοπίας.

Τους έμαθες να υψώνουν Παρθενώνες,
το θηικό κι ωραίο να γνωρίζουν
κι ότι «Αγνάντων τιμότερον
και αγιότερον εστί η πατρίς».

Για να μπορέσουν κάποτε ν' αναφωνήσουν
στο δάσκαλό μου ορεϊλίο το «Ευ ζην».

(Ποίημα «Στο Δάσκαλο», της δασκάλας
Ελένης Αν. Μανωράκη)

Δάσκαλο δε σε γνώρισα. Ως τέτοιον σε γνώρισαν, όμως, πολλοί και έτσι, ρωτώντας έμαθα κι εγώ. Ήσουν «Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ», όπως πολύ σωστά αναφέρει ο Χρήστος Τούμπουρος, με όλη κεφαλαία. Δίδαξες γράμματα καλά κι έφτασες ανθρώπους χρήσιμους για την κοινωνία. Δεκάδες Αγναντίτες που πέρασαν από τα χέρια σου επιβεβαιώνουν την αλήθεια τούτου.

Θρανήν, που στέκονταν παρτεταμένα απέναντι από την έδρα σου.

Ευγενής και καλόκαρδος. Ναι, αυτό ήσουν πάνω από όλα. Και αυτό είναι κάτι που το έζησα κι εγώ. Πώς να ξεχάσει κανείς το χαμόγελό σου; Αυτό το γλυκό και τρυφερό χαμόγελο, που χάριζες άφθονα, χωρίς φειδώ και που ήταν ο καθρέφτης της ψυχής σου; Πώς να μη θυμάται κανείς το γλυκό σου λόγιο, τη φιλοξενία σου, την ευγένειά σου, την τιμιότητά σου και τη γλυκύτητα που εξέπεμπε σε όσους σε γνώριζαν;

Σ' όλη σου τη ζωή πορεύτηκες με ήθος, μεταλαμπαδεύοντας στην οικογένειά σου τις χρηστές αρχές που υποστήριζες κι εσύ ως άνθρωπος, σε όλο το διάστημα που ήσουν κάτοικος του κόσμου τούτου. Τι αρχές αυτές αφομύωναν τα παιδιά σου, ο Βαγγέλης και ο Νίκος, δημιουργώντας και αυτοί με τη σειρά τους εξαιρετικές οικογένειες, που τις χαρακτηρίζει το δέσιμο και η αγάπη, πατώντας στα βήματά σου.

Οι οικογένειες των παιδιών σου ήταν αυτές που σου «χάρισαν» τέσσερις εγγόνες και που μαζί με την αγαπημένη σου σύζυγο Πηνελόπη τις είχατε δυο φορές παιδιά σας, επιβεβαιώνοντας το γνωμικό. Τις λάτρευες τις κοπελούλες και θυμάμαι το χαμόγελό σου να παίρνει άλλο χρώμα όταν τις ακαθάριαζες. Ένα χρώμα αγνότητας και ατέρμονης αγάπης.

Οι οικείοί σου, τώρα, βιώνουν τον πόνο που δημιουργεί η απώλειά σου. Μέσα τους, όμως, έστω και βαθιά κρυμμένη για τον πρώτο καιρό, υπάρχει και χαρά. Ναι, χαρά, γιατί στο γήινο πέρασμά σου στόλισες τις ζωές τους. Και με αυτή την ανάνηψή σου θα προχωρήσουν από δω και στο εξής: του καλού οικογενειαρχή και ευγενή ανθρώπου, που τους αγαπούσε απεριόριστα.

Έτσι, ακριβώς, σε θυμάμαι κι εγώ. Έτσι σε θυμάται και η οικογένειά μου, που πάντα μας καλοδεχόσουν και μας άνοιγες το σπίτι σου με χαρά. Γι' αυτό και γράφω αυτές τις λίγες γραμμές: ένα μικρό δέγμα αγάπης γι' αυτό που ήσουν. Ακόμη πιο φτωχή η Άγναντα και τα τιμημένα Τζουμέρκα. Καλό ταξίδι μπάρμπα Κώστα.

Κωνσταντίνος Τσάληας

☆☆☆

Βασίλης Ε. Ανδόνης

Θύμψες και θυμιάματα στη μνήμη! Όταν μιλάει η φωτογραφία... Μας καταβυθίζει, μας γυρνάει πίσω, πολύ πίσω... Παιδιά, εκεί στην Άγναντα, παιδιούρια, μας έλειπαν, και τι δεν μας έλειπε... Μας περίσσευε όμως η χαρά και η ζωντάνια. Και τώρα αποχαιρετάμε έναν, έναν... Ώσπου να έρθει και η σειρά μας...

Έτσι αποχαιρετάμε και τον Βασίλη Ανδόνη. Πρόωρα και άδικα. Κοινοί θνητοί, άδελφο το «κάντην» μας. Ο φίλος, ο χωριανός, ο συνοδοιπόρος, ο Βασίλης. Άνθρωπος με περιεχόμενο. Ευγενής και προσηνής, καταδεκτικός. Χωριανός. Είχα την τιμή να κάνω άπειρες συζητήσεις μαζί του, να θαυμάσω την κρίση και τη ζωντάνια του πνεύματός του. Πίστεψα στην κρίση του και γι' αυτό την επιζήτουσα συχνά, έστω και από το τηλεφώνημα. Είδικά για τον Βασίλη τα λόγια είναι φτωκά, πολύ φτωκά.

Δεν μπορώ να γράψω άλλα. Αλλά, δημοσιεύω αυτή τη φωτογραφία που αφορά τα παιδικά του χρόνια. Παρέα με

τον μπάρμπα Λάμπρο. Ένα μεγάλο παιδί ήταν πάντα ο Βασίλης κι έτσι θα τον θυμόμαστε. Στη σύζυγο και τα παιδιά του εκφράζω κι από εδώ τα συλλυπητήριά μου. Να είναι πάντα όλοι τους καλά και να τον θυμόμαστε.

Χρήστος Α. Τούμπουρος

☆☆☆

Κωνσταντίνος Τάτσης

Πέθανε στα Γιάννενα και κηδεύτηκε στην Άγναντα ο δάσκαλος Κώστας Τάτσης. Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ! Άνθρωπος με περιεχόμενο, εργατικός, τίμιος, ευγενής και πάντοτε καθολοπαιρέτος. Οι αναμνήσεις μας, εμείς οι μεγαλύτεροι, τον συνδέουν πάντοτε με τις κατασκηνώσεις στον Άι Θωμά Πρέβεζας. Με στοργικότητα μας φρόντιζε και μας «δασκάλευε». Στην οικογένειά του εκφράζω τα θερμά συλλυπητήριά μου.

Με αγάπη και σεβασμό αφιερώω τον παρακάτω σημείωμα με αφορμή τη φωτογραφία και τις αναμνήσεις

Κατασκηνώσεις (Πρέβεζα 1962)

Μια πρόχειρη περιδιάβαση....

Όσο περνάν τα χρόνια τόσο οι παλιοί γνωστοί μας απομακρύνονται ο ένας απ' τον άλλον. Οι άνθρωποι γίνονται περισσότερο κοινωνικοί και λιγότερο ανθρώπινοι. Χάνουν τις ιδιομορφίες τους, τα ιδιαίτερα προτερήματα και τα

Στις κατασκηνώσεις του Άι Θωμά στην Πρέβεζα. Από αριστερά όρθιοι: Ηλίας Ζάχος, Βασίλης Κωστάκης, Κωνσταντίνος Τάτσης, Δημήτρης Ζάραγκας, Βασίλης Γιαννούλας, Χρήστος Τούμπουρος, Καθιστές: από αριστερά: Ντίνα Χαμπίρη Ρίζου, Μαρία Χαμπίρη, Παναγιώτα Κοντογεώργου Κωστάκη και Αλεξάνδρα Χουλιάρα Μπούρη. Τον άλλο της παρέας δεν τον γνωρίζω.

Ελαττωμάτα τους • σχεδόν ισοπεδώνονται. Οι φιλίες μαραινόνται.

(...)

Και το περίεργο είναι πως εξωτερικά, στη συμπεριφορά τους, οι άνθρωποι μοιάζουν περισσότερο (ακόμη και στα κοστούμια τους και στη στενιά τους), σα να καταργήθηκαν οι διαφορές τους, κι όμως τώρα ακριβώς νιώθεις πως οι διαφορές τους αυξήθηκαν, κι όλοι τους χωρισμένοι με διαδοχικά κάθετα στρώματα τυπικότητας κι ευγενικής ψυχρότητας.

(...)

Κι όχι να πεις πως σήμερα δεν κουβεντιάζουν οι άνθρωποι – λόγια, άλλο τίποτα, άφθονα λόγια – μα δε συννομίζουν, δε λένε τίποτα δικό τους, προσωπικό, ιδιωματικό, ιδιαίτερο (και γι' αυτό καθολικό), μόνο λόγια, ξένα, μηχανικά, δημοσιογραφικά, γενικού ενδιαφέροντος, μεγάλοι τίτλοι εφημερίδων, γιατί, πράγματι, ξεφυλλίζουν γραμμάτια και τα εγκλήματα και τις αυτοκτονίες, ακούν επίσης τις ειδήσεις των 9 ή και των 12 απ' την τηλεόραση (εγχωμύ τωρα) – άνθρωποι επαρκώς ενημερωμένοι, πολύ παρόντες (εδώ και σήμερα), κι εντελώς απόντες απ' τον εαυτό τους, απ' το παρελθόν τους, το μέλλον τους και, φυσικά, απ' το παρόν τους, μακριά απ' τους άλλους...

Ευτυχώς που υπάρχουν και οι άνθρωποι που η συμπεριφορά τους μηδενίζει αυτή την αποπροσανατολισμένη των σχέσεων και τον μηδενισμό του συναισθήματος.

Τέτοιοι ήταν και ο δάσκαλός! Εμένα, δεν μου φεύγει από το μυαλό με πόση αγάπη και πώς μας φρόντιζε εκεί, στις κατασκηνώσεις στον Άι Θωμά, στην Πρέβεζα. Όταν εκπαιρέισα, μετά από χρόνια να τον ευχαριστήσω, με αφέλησε ... «Γιατί με ευχαρίστησε; Υποχρεωμένος ήμουν. Τα χωριανάδικα δεν θα φρόντιζα».

Ήταν, ακριβώς, αυτό που λέμε: ΔΑΣΚΑΛΟΣ. Κάτι περισσότερο. Ήταν Άνθρωπος με περιεχόμενο.

Χρήστος Α. Τούμπουρος

Μετά την πτώση του Ιστορικού Γεφυριού της Πλάκας (01-02-2015), ακούσαμε από τα Μ.Μ.Ε. ότι ο όμιλος εταιρειών αλευροβιομηχανίας Λούλη θα αναλάβει να πληρώσει ένα μεγάλο χρηματικό ποσό για την αναστήλωση του Γεφυριού και τους ευχαριστούμε θερμά.

Αν αυτό συμβεί θα είναι η τρίτη φορά που η οικογένεια Λούλη χρηματοδοτεί το Γεφύρι μας. Η πρώτη ήταν το 1863 όταν χρηματοδότησε την πρώτη ανέγερση με 90.000 γρόσια, περίπου 900 χρυσές λίρες, αλλά δυστυχώς το γεφύρι έπεσε την ημέρα των εγκαίνιων. Η δεύτερη έγινε το 1866 με 2000 γρόσια. Αξίζει νομίζω να αναφέρω ότι η οικογένεια χρηματοδότησε και την κατασκευή του πέτρινου γεφυριού της Κόνιτσας.

Οι ρίζες της οικογένειας Λούλη βρίσκονται στα Βαλκάνια. Από το 17^ο αιώνα συναντά κανείς μέλη της οικογένειας Λούλη στο Ιάσιο, στη Φιλιππούπολη και στη Μοσχόπολη, όπου αναπτύσσουν αξιόλογη εμπορική δραστηριότητα. Το 1782 ο Ζώης Λούλης εγκαθίσταται στα Γιάννενα και κτίζει ένα μικρό πετρόμυλο στην Αετορράχη Ιωαννίνων. Οι απόγονοί του, εργάτικοί και δραστήριοι, ίδρυσαν στα Γιάννενα τη μεγαλύτερη τράπεζα της περιοχής.

Το 1912-13, περίοδος της απελευθέρωσης των Ιωαννίνων, η περιουσία της οικογένειας Λούλη καταστράφηκε και ο μύλος κήλη.

Μετά την οικονομική καταστροφή, οι τέσσερις από τους εννέα γιούς του Θεμιστοκλή Λούλη, οι αδελφοί Χρήστος, Κων/νος, Νίκος και Γεώργιος αποφασίζουν να εγκατασταθούν στο Βόλο. Σημαντικό ρόλο σε αυτή τους την απόφαση έπαιξε η διορατικότητά τους, που τους έκανε να αντιληφθούν, ότι για να εξελιχθούν στον κλάδο της αλευροβιομηχανίας, έπρεπε να εγκατασταθούν σε μια περιοχή που να βρίσκεται στο κέντρο της Ελλάδας, κοντά στις σιτοπαραγωγικές περιοχές και να έχει λιμάνι και σιδηρόδρομο ώστε να διευκολύνονται οι μεταφορές.

Το 1914 αγοράζουν στο Βόλο μερίδιο του μύλου Ι. Ξύδη - Μ. Χατζηνίκου. Ο μύλος, το 1917, πέρασε

Η Οικογένεια Λούλη

στην πλήρη ιδιοκτησία των αδελφών Θεμ. Λούλη και εξελίχθηκε στο μεγαλύτερο μύλο της εποχής του στη Θεσσαλία.

Τη δεκαετία του '40, στα δύσκολα χρόνια του πολέμου, η οικογένεια Λούλη, για να λειτουργήσει το μύλο και να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της, αναγκάζεται να εκποιήσει πολλά από τα περιουσιακά στοιχεία που διέθετε.

Το διάστημα του ελληνοϊταλικού πολέμου, το μεγαλύτερο μέρος της καθημερινής παραγωγής πήγαι-

νε για τη σίτιση του ελληνικού στρατού, που αγωνιζόταν στο μέτωπο της Αλβανίας. Όταν έπεσε το μέτωπο, οι ιδιοκτήτες της εταιρείας αναγκάστηκαν να αναστείλουν τη λειτουργία του μύλου, αφού προηγουμένως άλεσαν ότι απόθεμα σίτου υπήρχε και το μοιράστηκαν με το προσωπικό. Στην περίοδο της κατοχής η επιχείρηση επιτάχθηκε και εργάστηκε για τον Ερυθρό Σταυρό.

Το 1945 ο μύλος, επαναλειτουργεί. Το 1950 η εταιρεία τιμάται για την προσφορά της στη δύσκολη περίοδο 1940-49. Το 1951 εισάγεται στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών καταλαμβάνοντας την 28η σειρά αρχαιότητας. Το 1952 κάνει τον πρώτο σιμιγδαλόμυλο προκαλώντας πραγματική επανάσταση στο χώρο της μακαρονοποιίας.

Τέλος στη δεκαετία του '90 αυξάνει δύο φορές το μετοχικό της κεφάλαιο προχωρώντας στην εξαγορά διαφόρων αλευρόμυλων της χώρας και φτιάχνει σύγχρονους αλευρόμυλους στη Βουλγαρία, Ρουμανία και Αλβανία. Σήμερα στην αγορά των τεσσάρων κρατών που δραστηριοποιείται κατέχει το ζηλευτό ποσό του 20%.

Η οικογένεια Λούλη ανέδειξε και δύο βουλευτές. Το Γεώργιο Λούλη το 1961 με την Ένωση Κέντρου στο νομό Μαγνησίας και το Θεμιστοκλή Λούλη το 1981 με το ΠΑΣΟΚ στο νομό Ιωαννίνων.

Το πέρασμα αυτής της μεγάλης οικογένειας Λούλη κρατιέται και σήμερα ζωντανό στην πόλη των Ιωαννίνων. Η "ΣΤΟΑ ΛΟΥΛΗ" υπάρχει και σήμερα στην οδό Ανεξαρτησίας δίπλα από τον Άγιο Νικόλαο αγοράς. Τα έσοδα που εισπράττει τα διαθέτει για κοινωνικά έργα στην ευρύτερη περιοχή.

Όπως φαίνεται απ' όλα τα παραπάνω η οικογένεια Λούλη ήταν και εξακολουθεί να είναι μια οικογένεια ευεργετών. Μέσα από τις οικονομικές δυνατότητες που είχε κατά καιρούς, βοήθησε και βοηθάει την ευρύτερη περιοχή μας, συνεχίζοντας την ιστορία των μεγάλων Ηπειρωτών Ευεργετών.

Τους ευχαριστούμε θερμά.

Βασ. Γ. Παπαθεοδώρου

Τα Τζουμέρκα και ο φωτογράφος τους

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Πέρα από το γεγονός ότι είμαστε χωριανοί, με τιμά χρόνια με τη φιλία του και μπορώ να πω πως είμαι από τους λίγους που έχω θαυμάσει στην ολότητα το έργο του. Και πραγματικά μού θυμίζει τον Παπαδιαμάντη. Δεν επιδεικνύεται, δύσκολα δεικνύει και δυσκολότερα αφιερώνει. Λιγομίλητος, χωρίς «φανφάρες και κουραφέξαλα», χωρίς εγωπάθεια, με απλότητα και σοβαρότητα θα σου πει: «Τι να πω εγώ, ό,τι είχα να πω το ήξενα οι φωτογραφίες». Ούτε καν «οι φωτογραφίες μου».

Προσωπικά θεωρώ τον εαυτό μου καλότυχο που κατάφερα και τον έπεισα να μας χορηγήσει -σταδιακά- ένα μεγάλο αριθμό φωτογραφιών του που αφορούν γενικά τα Τζουμέρκα. Τοπία, βουνά, ρεματιές, ποτάμια και ρυάκια, γεφύρια και σπηλιές όλα όσα συνθέτουν το ανεπανάληπτο Τζουμέρκο παρελθόν από το φωτογραφικό φακό του Μαυροπάνου. Παράλληλα αποτυπώνεται και η ζωή των Τζουμερκιωτών, γάμοι, χαρές, λύπες όλα όσα συμβαίνουν στη Τζουμερκιώτικη ζωή, όλα θα τα δούμε.

Οι φωτογραφίες του διακρίνονται για την αρτιότητα των

Ήθελα να 'μουν τσέλιγκας, να 'μουν κι ένας σκουτέρης, να πάω να ζήσω στο μαντρί, στην ερημιά, στα δάσα.

χρωμάτων (μεγάθος ο συνδυασμός) και από την πρωτοτυπία της έμπνευσης. Γι' αυτό οι περισσότερες καδροποιούνται εύκολα.

Είναι αλήθεια πως ο φωτογράφος πρέπει με την μηχανή στα χέρια του όχι μόνο απλώς να κοιτά, αλλά να παρατηρεί και να καταγράφει τόπο, χρόνο, συναίσθημα και ιστορία. Ο φωτογράφος είναι αληθινός χρονογράφος, υπεύθυνος δημιουργίας που μεταστοιχείώνει την πραγματικότητα σε αληθινό έργο τέχνης. Γι' αυτό και χωρίς να το γνωρίζει ο ίδιος είπε κάποτε: «ήθελα πάντα στη φωτογραφία, να αποτυπώνεται η ευαισθησία. Συνάντησα αυτή την ευαισθησία στα πρόσωπα των ανθρώπων στα Τζουμέρκα».

Η φωτογραφία λειτουργεί ως τέχνη όταν αφηγείται μία ιστορία. Η φωτογραφία ελευθερώνει την φαντασία και κατά συνέπεια ελευθερώνει

τον άνθρωπο. Η κατάλληλη στιγμή για να αποτυπωθεί το ύφος, το συναίσθημα και η έκφραση.

Θα ήθελα πως ο τρόπος προσέγγισης των θεμάτων από τον Μαυροπάνου είναι καθαρά προσωπική υπόθεση. Δεν μπαίνει εύκολα σε κανόνες. Δρα ελεύθερα, γι' αυτό η κάθε φωτογραφία του συνιστά και μια μοναδικότητα.

Από τις φωτογραφίες του περνάει εν συνόλη η Τζουμερκιώτικη ζωή και εκεί εντυπώνονται ήθη και έθιμα, χαρές και λύπες, γιορτές και αποχαιρετισμοί. Είναι μια μυσταγωγία ζωής, αγώνα και αγωνίας, σύνθεσης και δημιουργικής πνευματικής μεταστοιχείωσης της πραγματικότητας.

Κώστα, να είσαι πάντα καλά και σε ευχαριστούμε που με το έργο σου μας κάνεις μύστες της Ηπειρώτικης πανδσίας και του Τζουμερκιώτικου μεγαλείου.

ΜΙΧΑΗΛ ΓΕΩΡΓ. ΧΑΡΟΣ

Συνέχεια από τη σελίδα 1

οποία τέρπει τους οκνηρούς, κουράζει όμως τους επιμελείς μαθητές. Η διδασκαλία του ήταν σαφής, δοκιμασμένη και επιμελώς επιλεγμένη. Η προσήλωσή του στο παιδαγωγικό καθήκον του, ο δυναμικός χαρακτήρας του, αλλά και η αφοσίωσή του στις αρετές της φιλοπατρίας, της χριστιανικής πίστωσης και του δικαίου, ενδεχομένως να οδηγήσει μερικούς, ως μη ώφειλε, σε «σχολιασμούς» ανάξιους αναφοράς. Το έργο του όμως τους διαφεύγει.

Πολυγραφώτατος όπως ήταν ο Μιχαήλ Χάρος, αλλά και ευαίσθητος στους καημούς, στους πόθους, στις αγωνίες και στις ελπίδες των κατοίκων της υπαίθρου και ιδίως των Τζουμερκοχωρίων, θεώρησε χρέος του πνευματικού συγκεντρώσει τα στοιχεία της λαϊκής παραδόσεως, του γνήσιου λαϊκού πολιτισμού της περιοχής των Τζουμέρκων. Έτσι με την γλαφυρή γραφίδα του παρουσίασε το 2006, τους «Τζουμερκιώτικους δη-

μοτικούς αντίλαλους», στους οποίους συγκέντρωσε και απόθεσε, ως παρακαταθήκη, τα πνευματικά και πολιτισμικά δημιουργήματα του Τζουμερκιώτικου λαού. Ενός θησαυρού του λαϊκού βίου, όπως τα δημοτικά μας τραγούδια. Τα «τραγούδια που τραγουδούσαν τα Τζουμερκοχώρια και αντιβούσαν οι πλαγιές, τα βοσκοτόπια, τα χωράφια, τα λαγκάδια», όπως τονίζει ο ίδιος στον πρόλογο του βιβλίου.

Εντεταγμένος ήδη στην εκκλησία των «εν ουρανόις απογεγραμμένων» συμμετέχει, μαζί με την αείμνηστη σύζυγό του Αθηνά, με τον δικό τους τρόπο στις αγωνίες και στις σκέψεις της οικογένειας της μονακριβής θυγατέρας τους.

Σε μας τους περιλειπομένους, φίλους και συναδέλφους του, θα παραμείνει στην μνήμη μας, ως ο υπέροχος άνθρωπος και ως ο φυσικός παιδαγωγός με τις κραταιές εθνικές, θρησκευτικές και ηθικές παραδόσεις.

ΦΑΛΤΣΕΤΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Υδραυλικές - Ηλεκτρολογικές εργασίες

Καυστήρες - καθαριφές και κάθε είδους εργασία

Άγναντα - Κιν. 6974-790670

Η Αδελφότητα διαθέτει τους παρακάτω λογαριασμούς για όποιον θέλει να καταθέσει χρήματα.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

081/754481-28

TAX. ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ

00060296015-1

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Αγόρος Παναγιώτης.....	20
Αγόρος Σωκράτης.....	20
Αγόρου - Σερβετά Χριστίνα.....	10
Αποδόνης Κων. Δημήτριος.....	20
Αναστασίου - Λαγού Αικατερίνη.....	20
Αναστασίου Σπυριδούλα.....	10
Βάνα Αικατερίνη κα Βασιλείου.....	10
Ζάραγκας Γεώργιος.....	50
Ζιάβρα - Γυφτοκόστα Βασιλική.....	20
Ζιάβρας Δημήτριος.....	70
Ζιάβρας Κων. Περικλής.....	100
Ζιάβρας Νικόλαος.....	70
Ζιάραγκας Ιω. Κων/νος.....	10
Θανάσης Α. Κων/νος (Πρέβεζα).....	100
Καραμάνη - Τσίτση Σπυριδούλα.....	10
Καρυδής Παναγιώτης.....	40
Κατσουράνης Κ. Γιάννης.....	20
Κολοβού Χ. Φωτεινή.....	30
Μαυροπάνος Δημήτριος του Σωτηρίου.....	25
Μαυροπάνος Νικόλαος.....	20
Μαυροπάνος Σωτήριος του Δημητρίου.....	30
Μαυροπάνου Άννα του Δημητρίου.....	25
Μπακογιώργου Αικατερίνη.....	50
Μπάριμπα - Νικητοπούλου Κασσιανή.....	25
Μπάριμπα - Παπαασιζή Ειρήνη.....	25
Νικολού - Λελοούδα Δήμητρα.....	50
Σιαφάκας Θεόδωρος.....	20
Στάμος Ιωάννης (Ραφτανάσιος).....	20
Στεργίου - Λαμπράκη Αριάδνη.....	50
Στεργίου Κων/νος.....	30
Τάσιος Μιχαήλ (Καναδάς).....	100
Τσακαγιάννη Παρασκευή.....	20
Τσιάνκος Αθανάσιος.....	20
Τσιμάντας Ιω. Κων/νος.....	50
Φλουδός Χριστόδ. Ιωάννης.....	100
Φράγκου Αικατερίνη.....	20

• Στο προηγούμενο φύλλο εκ παραδρομής γράφτηκε ότι ο Νίκος Ρίζος πρόσφερε το ποσό των 20 ευρώ αντί του ορθού που είναι 30. Επίσης δεν αναγράφηκε το ποσό που προσέφερε ο Ιωάννης Τσέκας στη μνήμη της πεθεράς του Αικατερίνης Παππά και το οποίο είναι 50 ευρώ.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ

ΕΔΡΑ: ΑΓΝΑΝΤΑ ΑΡΤΑΣ

Για τη Γενική Συνέλευση της ΙΑΕΤ της 2ας-8-2015

Αγαπητοί συνεργάτες Αγαπητοί συμπατριώτες και φίλοι - μέλη της Ι.Α.Ε.Τ.

Από το πρώτο ξεκίνημα της Εταιρείας, σε καιρούς χαλεπούς και πριν ακόμη ενταχθώ στους κόλπους της ως απλό μέλος, αφοσιώθηκα «ψυχή τε και σώματι» σ' αυτή και ενστερνιζόμενος τους σκοπούς και τους στόχους της, αγωνίστηκα μ' όλες μου τις δυνάμεις (ενίοτε και πέρα απ' αυτές) για την επίτευξή τους, ετιδη είμαι κι' εγώ ένας Τζουμερκιώτης, με φιλοσοφία και όραμα για την ενιαία και «ασύνορα» Τζουμερκα, που «νιώθει ... (για τα Τζουμερκα) ... στα σπλάχνα χαλασμένο...» (παρ'αφράζοντας το στίχο του ποιητή Αριστοτέλη Βαλαωρίτη).

Ειδικότερα, τα δύο (2) τελευταία χρόνια, μαζί μ' εσάς και μ' άλλα ικανά στελέχη της Ι.Α.Ε.Τ., που σήμερα απουσιάζουν, με μόνο όπλο την αγάπη μας για τον γενέθλιο τόπο μας, παλέψαμε με «νύχια και δόντια», κυριολεκτικά, για να σταθεί όρθια η Ι.Α.Ε.Τ., για να μη χαμηλώσει τον πήχυ, γιατί στη δύσκολη περίοδο που διανύουμε απαιτούνται θυσίες απ' όλους.

Παρά ταύτα, όμως, πιστεύω ότι όλα τα άτομα μπορούν να ασχοληθούν με τα κοινά.

Για μένα, δεν υπάρχουν άτομα ικανά και μη ικανά. Ο κάθε άνθρωπος έχει τη δική του ξεχωριστή ικανότητα, που δεν την έχει ο άλλος. Σχετικά με τα κοινά, θεωρώ ότι κανένας δεν είναι αναπνικατάσματος.

Γι' αυτό, αποφάσισα να αποχωρήσω από τη Διοίκηση της Εταιρείας **οριστικά και αμετάκλητα**, στην οποία (διοίκηση) συμμετείχα ενεργά επί 15 έτη.

Ανεξάρτητα από τη θέλησή μου, για την αποχώρησή αυτή

συνηγορούν και σοβαροί οικογενειακοί και προσωπικοί λόγοι και, κυρίως, σοβαροί λόγοι υγείας. (Αυτό σημαίνει ότι δεν θα είμαι υποψήφιος στις σημερινές αρχαιρεσίες για την εκλογή Διοικητικού Συμβουλίου και Εξελεγκτικής Επιτροπής της Ι.Α.Ε.Τ.).

Εύχομαι, ολόψυχα η Ιστορική και Λαογραφική Εταιρεία Τζουμερκών - Παντζουμερκιώτικος Επιστημονικός και Πνευματικός Φορέας που για μένα είναι «Ιδέα» - να έχει πάντοτε επιτυχίες και ευόδωση των στόχων της.

Εγώ, με τις λιγοστές δυνάμεις μου, θα βοηθήσω στο δύσκολο Έργο της ως απλός στρατιώτης, εφόσον, βέβαια, μου ζητηθεί.

Όλα αυτά τα χρόνια, με τα πενήνρα εφόδια που είχα, προσπάθησα να κάνω ό,τι καλύτερο μπορούσα για το συμφέρον της Εταιρείας και των Τζουμερκών. Ασφαλώς μπορούσε να γίνουν και περισσότερα. Ασφαλώς έγιναν και λάθη. Κανένας δεν έχει το αλάθητο (ούτε ο Πάπας, πλέον, γιατί ζήτησε συγγνώμη). Όποιος προσπαθεί να κάνει κάτι, να δώσει, να κάνει λάθη. Όποιος δεν κάνει τίποτε, ασφαλώς και δεν λαθεύει...

Ίσως να στερέψαμε, πλέον, κι' αυτό ιδέες... Ίσως και να κουρασθήκαμε, γι' αυτό πρέπει να δώσουμε τη σκυτάλη σε νεότερα άτομα, σε νέο αίμα...

Εάν, άθελά μου, έχω πικράνει κάποιους από σας - στην προσπάθειά μου και την αγώνα μου για καλύτερη και αποδοτικότερη οργάνωση και λειτουργία της Ι.Α.Ε.Τ. - σας ζητώ συγγνώμη (οι περισσότεροι γνωρίζετε ότι πάσχω από την «ασθένεια») της τελειομανίας...

Σας ευχαριστώ για τη μέχρι σήμερα συνεργασία και την ανοχή

Γράφει η
Αριστέα Γιαννούλα
Πρέτζα

Οι βοσχές αχόριανε νορίς
να πέφτουνε με χάρη,
η αντίρα με βήματα γοργά
τη θέση της θα πάρει.

Η μυρωδιά του χώματος
απλώνεται ως πέρα,
και σαν κολώνια βαριά
χύνεται στον αέρα.

Η γη διψάει για νερό
κάηκε από την κάηρα,
θέλει να πλέξει πράσινο
τάπητα για τα πράτα.

Πράσινα, κίτρινα παντού
κόκκινα, χρυσαφένια,
πίστες οι δρόμοι μοιάζουν
ζωή παραδεισένια.

Πλατάνια γέφυρα παντού
βελανιδιές και ρεϊκία,
οι απάνω τον σκαρφαλωτά
τα παρδαλά κατοίκια.

Τ' αυτοκίνητα περνούν
μέσα απ' τη σιάα τους,
ανοίγει το παρόνθορο
να πάρει τη δροσιά τους.

Βλέπεις επάνω τα βοννά
που είναι χιονισμένα,
και μες στο δάσος αραδιά
σπίτια μανταλωμένα.

Μονάχα γέροι και γριές
κυκλοφορούν στο δρόμο,
ψάχνουν να βρουν περαστικό
να μοιραστούν τον πόνο.

Αντό που νιώθεις μέσα σου
είναι πολύ μεγάλο,
δίνει ανάσα στη ζωή
να περπατήσεις κι' άλλο.

Παίρνεις το οξινό σου
και το αποθηκεύεις,
μέχρι ξανά να ανεβείς
να έχεις ν' αναπνέεις.

Μονάχα αυτή η διαδρομή
εμένα με γεμίζει,
κι' αν ποτέ τη στερηθώ
όλα θα έχουν οβήρη.

Την καρτερώ από καρδιάς
να φτάσει εκείνη τη ώρα,
να πάω ταξίδι στο χωριό
κι' ας είναι και με μπόρα.

σας, καθώς και όλα τα μέλη της Ι.Α.Ε.Τ. που με στήριξαν, αυτά τα χρόνια, με την εμπιστοσύνη και με την ψήφο τους.

Ζητώ συγγνώμη, εάν θα απογοητεύσω με την απόφασή μου αυτή. Δεν γίνεται, όμως, διαφορετικά.

Κλείνοντας, εύχομαι καλή επιτυχία στις εργασίες της παρούσας Ετήσιας Τακτικής Γενικής Συνέλευσης και στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο, που θα εκλεγεί αμέσως μετά, καλή δύναμη και όρεξη για δουλειά και κοινή προσπάθεια για να στεφθεί με επιτυχία το, όντως, δύσκολο έργο του.

Με ψυχικό σπαραγμό και με τη βεβαιότητα ότι θα δείξετε κατανόηση στα γραφόμενά μου, σας ευχαριστώ και πάλι για όλα.

Με πατριωτικά
και φιλικά αισθήματα
Αθανάσιος Γ. Μπαζούκας
Α' Αντιπρόεδρος της Ι.Α.Ε.Τ.
(μέχρι σήμερα)

Τηλέφ. για επικοινωνία:
2651032996-6932997380

Πράμματα, 2 Αυγούστου 2015

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η Εκκλησιαστική επιτροπή του Ιερού Ναού Μεταμόρφωσης του Σωτήρος Παλαιοχωρίου Αγνάντων ευχαριστεί τους παρακάτω χωριανούς και φίλους για την οικονομική ενίσχυση για την αντικατάσταση της στέγης του.

Εκκλησιαστική επιτροπή Ιερού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Αγνάντων

Σταύρο, Βαγγέλη και Λάμπρο Τασούλα

Πάνο, Χρήστο και Δημήτρη Ντούβαλη

Θανάση Τσιάνκο, Μίμη Καραμάνη, Αγγελό και Ιωάννη Κορδαλή, Κόκκορη Χαρά, Μήτσο Δημήτρη, Λίτσα Γιαννάκη, Κώστα Δημήτρη, Μπριασούλη Κώστα, Χριστοδούλου Χρήστο, Καραμάνη Λάκη, Παππά Χριστόφορο, Καπέλη Α Γιώργο, Κώστα Νίκος, Στέφανο Αγόρο, Κοντογιώργο Χρήστο, Κωστάκη Χρήστο, Ζάραγκα Ιωάννη, Γιαννούλα Ιωάννη, Μπαζούκα Βασιλική, Αγαθή, Αγγελική και Θεόδωρο Ζολώτα, Σκουληκαρίτη Βαγγέλη, Χριστίνα Τάση.

ΕΘΝΙΚΟ ΠΑΡΚΟ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

& Χ. ΑΡΑΧΘΟΥ

ΦΟΡΕΑΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Τμήμα Πληροφόρησης, Εκπαίδευσης & Δημοσιότητας

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Θέμα: «Ευρωπαϊκή Γιορτή Πουλών – Εβδομάδα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης»

Ο Φορέας Διαχείρισης του Εθνικού Πάρκου Τζουμερκών, Περιστερίου και χαράδρας Αράχθου, για 3^η συνεχή χρονιά, αποδεχόμενος την πρόσκληση της Ελληνικής Ορνιθολογικής Εταιρείας, συμμετείχε στον εορτασμό της Ευρωπαϊκής Γιορτής Πουλών. Στο πλαίσιο αυτό υλοποιήθηκαν ενημερωτικές παρουσιάσεις σε δημοτικά, γυμνάσια και λύκεια των Π.Ε. Άρτας και Ιωαννίνων από εργαζόμενους του Φορέα Διαχείρισης.

Οι μαθητές και οι εκπαιδευτικοί τους, ενημερώθηκαν για την οικολογική αξία της προστατευόμενης περιοχής του Εθνικού Πάρκου Τζουμερκών, Περιστερίου και χαράδρας Αράχθου, την οριοθέτησή και τις ζώνες προστασίας του, τις επιτρεπόμενες ανθρώπινες δραστηριότητες και «γνώρισαν» ορισμένα από τα σπάνια είδη χλωρίδας και πανίδας που διαβιούν στην περιοχή, με εκτενή αναφορά και προβολή της ορνιθοπανίδας του Εθνικού Πάρκου από τον εξωτερικό συνεργάτη του Φορέα, τον ορνιθολόγο κ. Νίκο Μπούκα. Επιπρόσθετα, οι μαθητές των Δημοτικών Σχολείων είχαν την ευκαιρία να κατασκευάσουν μάσκες και να παίξουν παιχνίδια με θέμα τα πουλιά.

Οι επισκέψεις στις σχολικές μονάδες, πραγματοποιήθηκαν σε συνεργασία με τη Δ/ση Α' βάθμιας Εκπαίδευσης Άρτας και τις Δ/σεις Β' βάθμιας Εκπαίδευσης Άρτας και Ιωαννίνων, στο πλαίσιο των δράσεων που διοργανώνονται κατά την Εβδομάδα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης. Συγκεκριμένα, η εργαζόμενη του Φορέα, κ. Λεμονιά Γεροδήμου ενημέρωσε τους μαθητές των δημοτικών σχολείων Παναγιάς Διασέλλου, Πέτα και Κορφοβουνίου, καθώς και του γυμνασίου Πέτα της Π.Ε. Άρτας, η εργαζόμενη του Φορέα κ. Παρασκευή Χαρίση τους μαθητές του γυμνασίου Βουργαρελίου, η εργαζόμενη του Φορέα κ. Κωνσταντίνα Χούμη τους μαθητές του γυμνασίου Λυκείου Αγνάντων και η εργαζόμενη του Φορέα κ. Χαρίκλεια Μπίσα τους μαθητές του γυμνασίου Μπιζανίου της Π.Ε. Ιωαννίνων. Ο εκτιμώμενος αριθμός μαθητών ανέρχεται περίπου στους 320, ενώ των συνοδών εκπαιδευτικών στους 38.

Επιπρόσθετα, στο πλαίσιο της ίδιας εβδομάδας ο Φορέας Διαχείρισης ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα του ΚΠΕ Αράχθου Άρτας για παρουσίαση του Εθνικού Πάρκου και των δράσεων του Φορέα Διαχείρισης στην επιμορφωτική ημερίδα με τίτλο «Περιβάλλοντας την Εκπαίδευση», την Παρασκευή 16 Οκτωβρίου 2015, στην αίθουσα εκδηλώσεων του 1ου Δημοτικού Σχολείου Άρτας. Η παρουσίαση πραγματοποιήθηκε από την εργαζόμενη του Φορέα κ. Βασιλική Κατσούνη.

Στόχος του Φορέα Διαχείρισης αποτελεί η διαρκής ενημέρωση της σχολικής κοινότητας, ώστε να γνωρίσουν όλο και περισσότεροι μαθητές το Εθνικό Πάρκο και τη σπουδαιότητά του.